

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/47/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518200409
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3518200409.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. vo veci starostlivosti súdu o maloletého F. K., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny N., dieťa rodičov V. a Q., o návrhu otca na zníženie výživného a návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 4P/6/2018-41 zo dňa 06. júna 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým bol zamietnutý návrh otca na zníženie výživovacej povinnosti, **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom návrh otca na zníženie výživovacej povinnosti k maloletému F. K., nar. XX.XX.XXXX zamietol, zamietol návrh matky na zvýšenie výživovacej povinnosti otca k maloletému F. K., nar. XX.XX.XXXX a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že rozsudkom tamojšieho súdu zo dňa 25.06.2014, č.k. 5P/76/2013-67 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.02.2015, č.k. 19CoP/66/2014 -121 bolo zvýšené výživné na maloletého F. zo strany jeho otca, a to zo sumy 1.500,- Sk na 100 Eur mesačne s účinnosťou od 01.06.2014. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.03.2015. Súd zvýšenie výživného odôvodnil zmenou pomerov predovšetkým na strane maloletého, ktorá spočívala v tom, že od poslednej úpravy výživného uplynulo 7 rokov, odôvodnené potreby dieťaťa sa zvýšili nielen v dôsledku jeho veku, ale aj v dôsledku štúdia na druhom stupni základnej školy. Zohľadnené boli aj jeho zvýšené nároky v súvislosti so zdravotnými problémami (okuliare, zubný strojček, mimoškolské aktivity - hra na violončelo). Maloletý mal v čase poslednej úpravy výživného XX rokov, jeho matka mala príjem 437 Eur. Na strane otca, u ktorého bol v tom čase zistený príjem v priemere 177,57 Eur, odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie zohľadnil skutočnosť, že v predchádzajúcich obdobiach dosahoval aj vyšší príjem ako 500 Eur - 600 Eur mesačne, od ukončenia pracovného pomeru v F., a.s. bol práceneschopný, v čase rozhodovania odvolacieho súdu poberal nemocenské vo výške 300 Eur, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Odvolací súd konštatoval, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné vo výške 100 Eur a opakované zmeny zamestnania minimálne od roku 2005 považoval za účelové s úmyslom vyhnúť sa plneniu výživovacej povinnosti. Otec maloletého podal v roku 2016 návrh na zníženie výživného na sumu 50 Eur mesačne. Matka, rovnako ako v tomto konaní, podala protinávrh na zvýšenie výživovacej povinnosti na sumu 175 Eur. Uvedená vec bola vo vzťahu k obom návrhom skončená zamietajúcim rozsudkom, č.k. 3P/64/2016-23 zo dňa 16.02.2017. Maloletý F. mal v čase podaného návrhu XX rokov, bol žiakom X. ročníka základnej školy a zároveň bol

prijatý na B. v B. C.. V čase poslednej úpravy výživného, tak aj v súčasnosti má maloletý zvýšené výdavky v súvislosti so svojim zdravotným stavom. Výdavky vo výške cca 400 Eur ročne zahŕňajú ortodontickú, stomatologickú, nefrologickú liečbu a výdavky za okuliare. Výdavkami sú tiež platby za mobilný telefón s paušálom vo výške 66 Eur mesačne. Matka maloletého je zamestnaná v spoločnosti C. P. (B.), s.r.o. s čistým priemerným mesačným príjmom za obdobie od 4/2017 do 3/2018 vo výške 871,83 Eur. V čase rozhodovania súdu bola dva mesiace práceneschopná. Podľa zistení súdu žije matka s maloletým a jeho starou matkou v rodinnom dome, ktorý nie je v ich vlastníctve. Poplatky za elektrinu, vodu, plyn, káblovú televíziu a internet sú cca 268 Eur mesačne. Matka tiež spláca úvery vo výške 373,51 Eur. Stará matka poberá starobný dôchodok vo výške 318 Eur. Otec maloletého je od 01.10.2016 v trvalom pracovnom pomere v spoločnosti Z., s.r.o. s dohodnutou minimálnou mzdou 435 Eur. Počas dlhodobej práceneschopnosti (trvala do 15.05.2018) poberal nemocenské dávky vo výške 210,40 Eur. Žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá má starobný dôchodok vo výške cca 350 Eur, z ktorého hradí všetky náklady na ich spoločné bývanie. Otec maloletého a jeho matka žijú v dome, ktorý bol pôvodne vo vlastníctve otca, previedol ho za 2.000 Eur na neter s tým, že v dome má právo doživotného bývania. Otec sa s maloletým nestretáva, nad rámec výživného prispel sumou 50 Eur. Matka, ani otec, nemajú ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Porovnaním pomerov na strane maloletého dieťaťa a jeho rodičov v čase poslednej úpravy výživného s pomermi existujúcimi v čase vydania predmetného rozhodnutia súd dospel k záveru, že pomery sa ani na strane maloletého, ani na strane rodičov, nezmenili tak výrazne, aby bol daný dôvod na zmenu výšky výživného. Od poslednej úpravy výživného uplynuli cca 3 roky, maloletý je aj v súčasnosti stále žiakom základnej školy. Zvýšené výdavky na jeho výživu, súvisiace so zdravotnými problémami, zohľadnil súd už pri zvýšení výživného na sumu 100 Eur. Na strane matky došlo k zvýšeniu príjmu, iná podstatnejšia zmena pomerov u nej nenastala. Na strane otca síce došlo k prechodnému zníženiu zárobkových možností a schopností v dôsledku dlhodobých zdravotných problémov, avšak v čase vydania rozhodovania súdu otec opätovne pracoval v pôvodnom zamestnaní. Vychádzajúc z toho, že pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia, súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že otec sa po skončení práceneschopnosti vrátil na svoje pôvodné pracovné miesto. Otec maloletého sa na starostlivosti o dieťa takmer žiadnym spôsobom nepodieľa. Celú osobnú starostlivosť zabezpečuje matka. Nepovažoval za dôvodné zníženie, ani zvýšenie výživného, preto návrhy rodičov zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec maloletého dieťaťa. Uviedol, že jeho práceneschopnosť trvala 10 mesiacov a nemocenské dávky boli cca 210 Eur mesačne. Pracuje ako vodič domiešavača na betonárke. Je to namáhavá práca, inú si nevie nájsť. Máva bolesti chrbtice, v dôsledku čoho nemôže riadne pracovať. Nevie, dokedy bude schopný v doterajšej práci zotrvať. Počas PN mu po zaplatení výživného zostávalo 50 Eur, a to neprispieval na stravu, ani na bývanie. Všetko hradí jeho matka zo svojho dôchodku. Uviedol, že matka maloletého zarába dvojnásobok jeho príjmu. Namietal, že súd nebral do úvahy úvery matky v sume 370 Eur, ktoré predstavujú pre matku neprimerané majetkové riziká. Majetok matka účelovo prepísala na sestru. Berie si ďalšie úvery, má nadštandardný majetok - dve chaty, garáž, auto, záhrady, platí životné sporenie, poisťky. Namietal aj matkou tvrdené výdavky na zdravotný stav maloletého (v sume 400 Eur), keďže veľkú časť prepláca alebo úplne hradí zdravotná poisťovňa. Za vysoké nároky maloletého označil jeho paušál za mobil v sume 60 Eur, značkové oblečenie a požiadavky na notebook. Výhrady mal k mimoškolským aktivitám maloletého, ktorý nevydržal na športovej škole, ani pri hre na violončelo. Uzavrel, že matka a maloletý by sa mali viac uskrňovať. Na základe uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, objektívne posúdil skutkový stav v prejednávanej veci a znížil vyživovaciu povinnosť otcovi maloletého zo sumy 100 Eur na 40 Eur mesačne. Navrhol súčasne zamietnuť návrh matky na zvýšenie výživného ako účelový a nedôvodný.

3. K vyjadreniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletého. Uviedla, že otec maloletého už 15 rokov uvádza, že sa mu rapídne zmenili zárobkové pomery. Neverí tvrdeniu, že v súčasnom zamestnaní zarába minimálnu mzdu, inak by si s uvedenými zdravotnými problémami už dávno hľadal iné, lepšie platené miesto. Nárok na invalidný dôchodok nemá, pretože o tento už žiadal. Poukázala na to, matka otca žije aj jeho priateľku, ktorá je 13 rokov nezamestnaná, nakoľko ju pre alkoholizmus prepustili z práce. Výdavky priateľky hradí aj otec, a to na úkor ich syna. Uviedla, že je aktuálne PN, ide na druhú operáciu kolena a má nárok na invalidný dôchodok. K vyjadreniu otca ohľadne bývania maloletého na B. C., kde má študovať na elektrotechnickej priemyslovke, uviedla, že maloletý chce ísť na internát, a to s kamarátom zo základnej školy. Dôvodom nie je, že nechce bývať u matky, ale že si rád

pospí, skoro vždy by zaspal na autobus. Ekonomicky výhodnejšie by bolo pre matku maloletého naopak práve keby ostal bývať doma. Tým, že maloletý nastupuje na strednú školu, bude mať vyššie výdavky. Otcom navrhované výživné 40 Eur by bolo pre nich likvidačné. Otec o maloletého nejaví žiaden záujem. Na základe uvedeného požiadala o zvýšenie výživného.

4. Vyjadrenie matky otec maloletého považoval za vyjadrenie plné klamstiev a výmyslov na jeho osobu. Neživí svoju priateľku, ani jeho matka ju neživí. O žiaden invalidný dôchodok nežiadal, pretože naň nemal nárok. Nevie, na základe čoho matka uviedla, že zarába viac ako minimálnu mzdu. Uviedol, že matka maloletého F. nenaučila skromnosti a slušnosti, podľa jeho slov maloletý je rozmazaný, ľahostajný, nezodpovedný. To, že neprejavuje záujem, nie je pravda. Maloletý mu volá, len keď potrebuje peniaze. Zotrval na návrhu na zníženie výživného.

5. Matka maloletého v písomnom vyjadrení opäť uviedla, že sa jej zvýšili náklady na maloletého s nastúpením do strednej školy, potrebovala nakúpiť školské pomôcky, výstroj na lyžiarsky výcvik, notebook do školy. Maloletému sa zhoršil zrak. Momentálne je PN už 7 mesiacov a čaká na ďalšie operácie.

6. Krajský súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa a vzniká jeho narodením (§ 7 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Naproti tomu stojí vyživovacia povinnosť obidvoch rodičov k deťom, ktorá im vyplýva priamo zo zákona. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine).

8. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

9. Vyššie citované zákonné ustanovenia vyjadrujú všeobecné hľadiská, na ktoré súd prihliada pri určení vyživovacej povinnosti. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú teda rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. V tejto súvislosti je významné i ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, ktoré zakotvuje, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitejšieho dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva princíp potenciality príjmov a majetkových pomerov, ktorý je inštitútom výrazne ochraňujúcim záujmy oprávneného a umožňuje súdu hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery povinného, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať.

10. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou, ale tiež poskytovaním vecných plnení, napríklad zakupovaním stravy, nákupom ošatenia, zabezpečením zdravotnej starostlivosti a podobne. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťaťa. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb. Medzi tie základné patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogéria, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, preprava dieťaťa, poplatky za záujmovú činnosť, prípadne primerané náklady na mobilný telefón. Iba základné bežné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť rodičov len v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé, alebo objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac. Uvedené náklady na uspokojovanie potrieb dieťaťa má pokrývať výživné od rodičov, keďže dieťa si ich samé nemôže zabezpečiť, nie je totiž schopné samé sa živiť. Náklady na potreby dieťaťa uspokojujú obaja rodičia, a to podľa svojich

schopností, možností a majetkových pomerov. Súd zohľadňuje pri posudzovaní výživného aj výkon osobnej starostlivosti o dieťa, ktorým sa kompenzuje výživné vo finančnom vyjadrení. Cieľom ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič zodpovedajúcim spôsobom splní svoju vyživovaciu povinnosť. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo potreby iné. Podľa ustálenej judikatúry, pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod.

11. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa menia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času môže nastať zmena pomerov tak na strane maloletých detí, a to v dôsledku pribúdajúceho veku, nárastom ich odôvodnených potrieb, nákladov na vzdelanie, zdravotnú starostlivosť, ako aj na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením ich príjmu, prípadne pribudnutím alebo odbudnutím ich vyživovacích povinností. Záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi (čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa).

12. Súd prvej inštancie v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami správne postupoval, keď zameral svoje dokazovanie na preukázanie toho, či na strane dieťaťa a jeho rodičov došlo k zmene pomerov, ktorá je dôvodom na zníženie, resp. zvýšenie výživného. V danom prípade predmetom odvolacieho konania bol prieskum rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd zamietol návrh otca na zníženie výživného, nakoľko matka odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu nepodala.

13. V danom prípade bola posledná úprava výživného vykonaná rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25.06.2014, č.k. 5P/76/2013-67 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.02.2015, č.k. 19CoP/66/2014-121, kedy bolo zvýšené výživné na maloletého F. zo strany jeho otca zo sumy 1.500,- Sk na 100 Eur mesačne s účinnosťou od 01.06.2014. V tom čase mal maloletý F. XX rokov, začal navštevovať 2. stupeň základnej školy, zohľadnené boli zvýšené nároky v súvislosti so zdravotnými problémami maloletého (zhoršenie zraku), matka mala v tom čase príjem 437 Eur, otec mal v tom čase zistený príjem 177,57 Eur. Avšak odvolací súd zohľadnil skutočnosť, že v predchádzajúcich obdobiach dosahoval aj vyšší príjem ako 500 Eur - 600 Eur mesačne, od ukončenia pracovného pomeru v F., a.s. bol práceneschopný, v čase rozhodovania odvolacieho súdu poberal nemocenské vo výške 300 Eur, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Odvolací súd preto konštatoval, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné vo výške 100 Eur. V súčasnosti má maloletý F. XX rokov, navštevuje X. ročník Z. v B. C., jeho odôvodnené potreby sú zvýšené v dôsledku uplynutia času od poslednej úpravy výživného zo strany otca, dieťa je staršie, fyzicky vyspelejšie, navštevuje vyšší stupeň povinnej školskej dochádzky, došlo tak k zvýšeniu jeho nákladov na ošatenie, stravu a vzdelávanie. Matka v súvislosti s jeho zvýšenými nákladmi uvádzala nástup na internát, ktorý si vyžadoval zaplatenie ubytovania, stravy v sume približne 120 Eur, nakúpenie školských pomôcok vo výške 100 Eur, hygienické potreby, obuv, oblečenie. K zmene pomerov došlo čiastočne i na strane matky maloletého, ktorá je momentálne na PN už 7. mesiac a čaká na ďalšie operácie. Otec maloletého odôvodňuje návrh na zníženie výživného zmenou zárobkových pomerov. Dôvodí, že bol 10 mesiacov PN a momentálne má namáhavú prácu a nevie, ako dlho v nej zotrvá s prihliadnutím na zdravotné problémy. Súčasný príjem uvádza 435 Eur, z čoho musí platiť stravu 100 Eur, drevo 40 Eur, elektriку 25 Eur, výživné 100 Eur, na živobytie mu ostane 80 Eur. Iným spôsobom okrem platenia výživného sa otec na výchove nepodieľa, jeho jedinou rodičovskou povinnosťou je platiť výživné.

14. Posúdením vyššie uvedených skutočností z hľadiska rozhodujúcich zákonných aspektov pre zmenu rozsahu vyživovacej povinnosti odvolací súd dospel k záveru o správnosti napadnutého rozhodnutia. Posudzujúc zistené skutočnosti jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že neboli splnené

hmotnoprávne podmienky na zmenu (zníženie) vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu. Aj keď je nepochybné, že v čase rozhodnutia odvolacieho súdu možno konštatovať zmenu pomerov na strane maloletého, ktorá nepochybne súvisí s jeho nástupom na stredoškolské štúdium mimo miesta doterajšieho bydliska, čím by bol daný dôvod na zvýšenie vyživovacej povinnosti, zmena rozsahu vyživovacej povinnosti je limitovaná možnosťami a schopnosťami povinného rodiča. Podľa zistení súdu prvej inštancie (v odvolaní tieto zistenia nie sú spochybňované), aj keď otec bol dlhodobo práceneschopný, od 15.05.2018 opätovne pracuje, a to v trvalom pracovnom pomere v spoločnosti Z., s.r.o. Pracuje na plný pracovný úväzok. Pokiaľ pracuje za minimálnu mzdu, táto podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 300/2018 Z. z. pre zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou je na rok 2019 ustanovená na sumu 520 Eur za mesiac. Otec popri platení výživného sa nijakým iným spôsobom na starostlivosti o maloletého nepodieľa. Zohľadniac zárobné pomery otca a skutočnosť, že náklady otca na živobytie sú čiastočne hradené jeho matkou, starobnou dôchodkyňou, ktorá hradí náklady na spoločné bývanie, je správny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého nie sú dané zákonné dôvody na zníženie výživného.

15. Odvolací súd považuje za nenáležité zo strany otca spochybňovanie výšky matkou vyčíslených nákladov na zabezpečenie odôvodnených potrieb dieťaťa, menovite vo vzťahu k zakúpeniu notebooku, značkového oblečenia, dovolenky, platenie súkromných doktorov. Výživné v sume 100 Eur mesačne na úhradu nákladov XX-ročného žiaka strednej školy totiž nedovoľuje úhradu nadštandardných nárokov.

16. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd vyhodnotil odvolanie otca ako nedôvodné. Súd prvej inštancie nepochybil, keď sledujúc prioritne záujem maloletého dieťaťa, vychádzajúc z výsledkov dokazovania nezmenil (neznížil) výšku jeho vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletému dieťaťu, pričom odvolací súd prieskumom napadnutého rozhodnutia nezaznamenal žiadnu skutočnosť, ktorá by odôvodňovala odlišné, v prospech otca spôsobilé rozhodnutie.

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keď nezistil žiadne okolnosti stanovené v § 54 CMP, pre ktoré by mal o trovách konania rozhodnúť iným spôsobom.

19. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3.0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).